

VEDLEGG XIII

OMHANDLET I ARTIKKEL 5.1

VERN AV IMMATERIELLE RETTIGHETER

VEDLEGG XIII

OMHANDLET I ARTIKKEL 5.1 VERN AV IMMATERIELLE RETTIGHETER

TITTEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Definisjon av immateriell rettighet

For formålene i denne avtalen omfatter begrepet ”immaterielle rettigheter” opphavsrett, herunder vern av dataprogrammer og ordnede data, samt nærstående rettigheter, varemerker for varer og tjenester, geografiske betegnelser for varer, herunder opprinnelsesbetegnelser for varer og kildeangivelser for tjenester, industrielle mønstre, patenter, plantesorter, integrerte kretsers topografier, samt fortrolige opplysninger.

Artikkel 2

Internasjonale konvensjoner

1. Partene bekrefter sine forpliktelser i henhold til følgende multilaterale avtaler:
 - (a) TRIPS-avtalen;
 - (b) Paris-konvensjonen av 20. mars 1883 angående beskyttelse av den industrielle eiendomsrett, revidert ved Stockholm-dokumentet fra (heretter kalt “Paris-konvensjonen”);
 - (c) Bern-konvensjonen av 9. september 1886 til vern av litterære og kunstneriske verk, revidert ved Paris-dokumentet fra 1971;
 - (d) Internasjonal konvensjon av 26. oktober 1961 om rettsvern for de rettigheter som tilkommer utøvende kunstnere, fremstillere av fonogrammer samt kringkastingsinstitusjoner;
 - (e) Patentsamarbeidstraktaten av 19. juni 1970, revidert ved Washington-dokumentet fra 2001;
 - (f) Budapest-konvensjonen av 28. april 1977 om internasjonal anerkjennelse av deponering av mikroorganismer i forbindelse med behandling av patentsaker;

- (g) Nice-avtalen av 15. juni 1957 om internasjonal klassifikasjon av varer og tjenester i forbindelse med registrering av merker revidert ved Genève-konvensjonen av 1979; og
 - (h) protokoll av 27. juni 1989 til Madrid-avtalen om internasjonal registrering av varemerker.
2. Partene som ikke er part i en eller flere av de avtaler som er oppført i dette ledd, skal ratifisere eller tiltre dem innen 31. desember 2011.
- (a) Genèveavtalen av 1999 til Haag-overenskomsten om internasjonal registrering av design;
 - (b) WIPO-traktaten om kunstneriske fremføringer og fonogrammer av 20. desember 1996;
 - (c) WIPO-traktaten om opphavsrett av 20. desember 1996; og
 - (d) Internasjonal konvensjon om vern av nye plantesorter 1978 (heretter kalt "UPOV-konvensjonen av 1978"), eller Internasjonal konvensjon om verna av nye plantesorter 1991 (heretter kalt "UPOV-konvensjonen av 1991").
3. Partene er enige om at det umiddelbart skal holdes ekspertmøter dersom en part ber om det, om aktiviteter knyttet til konvensjoner nevnt i denne artikkel eller fremtidige internasjonale konvensjoner om harmonisering, forvaltning og håndheving av immaterielle rettigheter, og om virksomhet innenfor internasjonale organisasjoner som WTO og Verdensorganisasjonen for immaterialrett (heretter kalt "WIPO"), samt om partenes forbindelser med tredjestater i spørsmål om immaterielle rettigheter.

TITTEL II

STANDARDE FOR IMMATERIELLE RETTIGHETERS EKSISTENS, OMFANG OG UTØVELSE

Artikkel 3

Varemerker

1. Partene skal gi innehavere av rettigheter til varemerker for varer eller tjenester et tilstrekkelig og effektivt vern. Ethvert kjennetegn eller enhver kombinasjon av kjennetegn som er egnet til å skille et foretaks varer eller tjenester fra et annet foretaks varer eller tjenester, kan utgjøre et varemerke. Slike kjennetegn, særlig ord, herunder kombinasjoner av ord, personnavn, bokstaver, sifre, figurer, varers form, lyder og fargekombinasjoner samt enhver kombinasjon av slike kjennetegn, skal kunne registreres som varemerker. Når kjennetegnene i seg selv ikke er egnet til å skille ut de

aktuelle varene eller tjenestene, kan partene gjøre registrering betinget av at kjennetegnene er blitt distinktive ved bruk. Partene kan som et vilkår for registrering kreve at kjennetegnene er synlige.

2. Partene bekrefter på nytt betydningen av, og skal rette seg etter, prinsippene nedfelt i WIPOs felles anbefaling med hensyn til bestemmelser om vern av velkjente merker (1999), vedtatt av forsamlingen for Paris-unionen angående vern av den industrielle eiendomsrett og WIPOs generalforsamling i 1999, og WIPOs felles anbefaling med hensyn til bestemmelser om vern av merker og andre industrielle eiendomsrettigheter til kjennemerker, på Internett, vedtatt av forsamlingen for Paris-unionen angående vern av den industrielle eiendomsrett og WIPOs generalforsamling i 2001.

Artikkel 4

Patenter

Partene skal i sin nasjonale lovgivning mist sikre følgende:

- (a) et tilstrekkelig og effektivt patentvern for oppfinnelser på alle teknologiske områder, gitt at de er nye, involverer et innovasjonselement og kan brukes industrielt.

For partene til avtalen betyr dette vern på et nivå som korresponderer til det i artikkel 27.1 i TRIPS-avtalen. I tillegg til det som gis av artikkel 27.1 i TRIPS-avtalen, kan partene ekskludere fra patentering:

- (i) enhver oppfinnelse av en metode for å behandle menneskers eller dyrs kropp ved operasjon eller terapi eller diagnostiserende metoder praktisert på menneskers eller dyrs kropp; denne bestemmelsen skal ikke gjelde produkter, særlig substansene eller bestanddelene, for bruk i noen av disse metodene;
 - (ii) plante- eller dyremangfold eller essensielle biologiske prosesser for produksjon av planter eller dyr; denne bestemmelsen skal ikke gjelde mikrobiologiske prosesser eller tilhørende produkter.
- (b) en kompenserende vernetid for legemidler og plantevernmidler, som skal beregnes fra utløpet av den maksimale patenttiden på 20 år, for et tidsrom tilsvarende tidsrommet mellom patentsøknadens registreringsdato og datoen for produktets markedsføringstillatelse, med fradrag av fem år. Et slikt kompenserende vern skal gjelde i høyst¹ fem år, og skal gis på følgende vilkår:

¹

For legemidler som har blitt testet for pediatrisk bruk, kan en seks måneders forlengelse av den kompenserende vernetiden innrømmes i samsvar med partens nasjonale lovgivning.

- (i) produktet er beskyttet av et gjeldende patent;
- (ii) det foreligger en offentlig markedsføringstillatelse for legemidlet eller plantevernmidlet;
- (iii) patentrettighetene er blitt utsatt på grunn av administrativ behandling av tillatelse til markedsadgang, slik at den effektive brukstiden for patentet er under 15 år; og
- (iv) det effektive patentvernet og det kompenserende vernet skal til sammen ikke overstige 15 år².

Artikkel 5

Fortrolige opplysninger

1. Partene skal beskytte fortrolige opplysninger i samsvar med artikkel 39 i TRIPS-avtalen.
2. Partene skal forhindre at den som søker om markedsføringstillatelse for legemidler eller landbrukskjemikaler, baserer seg på eller henviser til fortrolig testdata eller andre data som er lagt frem for vedkommende myndighet av den første søkeren, i minst fem år for legemidler og minst ti år for landbrukskjemikaler regnet fra den dag markedsføringstillatelsen ble godkjent.
3. Med forbehold for nr. 2, skal partene i ingen tilfeller akseptere en søknad som viser til fortrolig testdata eller annen data oversendt til vedkommende myndighet av den første søkeren, for en periode på minst tre år regnet fra datoen til markedsføringstillatelsen. Dette unntaket fra nr. 2 skal kun gjelde legemidler.
4. For minst fem år fra den opprinnelige tillatelsen til referanseproduktet, skal ingen markedsføringstillatelse gis for et generisk legemiddel.
5. Parter som ikke gir lenger verneperioder for fortrolig testdata for legemidler enn referert til i nr. 2, skal forlenge verneperioden til minst seks år hvis markedsføringstillatelsesholderen i løpet av de første tre årene, regnet fra datoen til markedsføringstillatelsen, gis en tillatelse for en eller flere nye behandlingsindikasjoner som, i løpet av vitenskapelig undersøkelse i forkant av deres tillatelse, viser seg å gi en betydelig klinisk virkning sammenlignet med eksisterende behandlinger.

²

For legemidler som har blitt testet for pediatisk bruk, kan en seks måneders forlengelse av den kompenserende vernetiden innrømmes i samsvar med partens nasjonale lovgivning.

6. Det kan gis tillatelse til å basere seg på eller henvise til slike data:
- (a) når det søkes om tillatelse for gjeninnførte produkter som allerede var godkjent før de ble eksportert; og
 - (b) for å unngå unødige dobbeltforsøk med landbrukskjemikaler som involverer virveldyr, forutsatt at den første søkeren har mottatt tilstrekkelig kompensasjon.
7. Vernnivået for testdata for legemidler som er omfattet av denne artikkelen skal økes mot eller til europeisk vernnivået dersom Ukraina introduserer et slikt nivå i sin nasjonale lovgivning eller i en internasjonal avtale med en tredjepart. Økningen skal tre i kraft fra samme tidspunkt som den nasjonale lovgivningen eller en internasjonal avtale som inneholder en slik forlengelse av vernetiden trer i kraft.³

Artikkel 6

Industrielle mønstre

Partene skal i sin nasjonale lovgivning sikre et tilstrekkelig og effektivt vern av registrerte industrielle mønstre, særlig ved å gi en vernetid på i alt 25 år. Partene kan fastsette en kortere vernetid for mønstre til deler som benyttes til reparasjon av et produkt.

Artikkel 7

Geografiske betegnelser

1. Partene skal i sin nasjonale lovgivning sikre tilstrekkelig og effektive muligheter for vern av geografiske betegnelser for alle varer.⁴
2. I avtalen er "geografiske betegnelser" betegnelser som viser at en vare har sin opprinnelse på en parts territorium, eller i en region eller på et annet sted innenfor dette territorium, når en bestemt kvalitet, et bestemt omdømme eller andre egenskaper ved varen i det vesentlige tilskrives den geografiske opprinnelse.
3. Med forbehold for bestemmelsene i artikkel 23 i TRIPS-avtalen skal partene sørge for at berørte parter har rettslige muligheter til å forhindre at en geografisk betegnelse for varer som ikke har opprinnelse på det sted som er angitt i den aktuelle betegnelsen, brukes på en måte som villeder offentligheten med hensyn til varens

³ Det økte vernet skal også gjelde legemidler som har fått markedsføringstillatelse opp til tre år før det økte vernet trer i kraft.

⁴ Ingen bestemmelser i denne artikkelen skal pålegge Ukraina å forhindre fortsettende eller tilsvarende bruk av en særskilt geografisk betegnelse som identifiserer vin eller sprit i forbindelse med varer og tjenester av noen av sine statsborgere eller bosatte som har brukt den geografiske betegnelse på en kontinuerlig måte for samme eller relaterte vare eller tjeneste på ukrainsk territorie enten (a) for minst 10 år før 15. april 1994 eller (b) i god tro etter den dato.

geografiske opprinnelse, eller som innebærer illojal konkurranse i henhold til Paris-konvensjonens artikkel 10*bis*.

4. Partene skal sørge for at de berørte partene har rettslige muligheter til å forhindre bruk av en geografisk betegnelse på landbruksvarer og næringsmidler når disse er identiske eller sammenlignbare, men ikke har sin opprinnelse på det sted som er angitt i den aktuelle betegnelsen.

Artikkel 7*bis*

Kildeangivelser og navn på land

1. Partene skal i sin nasjonale lovgivning sikre tilstrekkelig og effektive muligheter for vern av kildeangivelser, navn og flagg til land, for alle varer og tjenester.

2. Kildeanvisninger er direkte eller indirekte henvisninger til varers eller tjenesters geografiske opprinnelse. Ingen bestemmelser i denne avtale skal pålegge en part å endre sin lovgivning dersom den, på det tidspunkt denne avtale trer i kraft, i sin nasjonale lovgivning begrenser vernet av kildeangivelser til tilfeller der en bestemt kvalitet, et bestemt omdømme eller andre egenskaper ved varen eller tjenesten i det vesentlige tilskrives dens geografiske opprinnelse.

3. Partene skal sørge for at de berørte parter har rettslige muligheter til å forhindre bruk av en kildeanvisning for varer som ikke har opprinnelse på det sted som er angitt i den aktuelle betegnelsen, brukes på en måte som villeder offentligheten med hensyn til den geografiske opprinnelsen til de varene eller som innebærer en illojal konkurranse i henhold til Paris-konvensjonens artikkel 10*bis*.

4. Partene skal sørge for at de berørte parter har rettslige muligheter for å forhindre bruk av en kildeanvisning for tjenester, inkludert men ikke begrenset til tilfeller hvor like betegnelser brukes som varemerke, merkenavn eller selskapsnavn på en måte som villeder offentligheten med hensyn til den geografiske opprinnelsen eller innebærer en illojal konkurranse i henhold til Paris-konvensjonens artikkel 10*bis*.

5. Partene skal forhindre uriktig eller villedende bruk eller registrering av navnet på landet til en part som varemerke, selskapsnavn eller navn på sammenslutninger eller som enhver annen beskyttet rettighet.

6. Partene skal forhindre at en parts våpenskjold, flagg eller andre statlige eller regionale emblemer benyttes eller registreres, inkludert men ikke begrenset til, som varemerke eller mønstre, når dette utgjør et brudd på vilkårene i vedkommendes parts lover eller forskrifter. Dette vernet skal også gjelde for kjennetegn som kan forveksles med en parts våpenskjold, flagg eller andre statlige eller regionale emblemer.

TITTEL III

ERVERV OG OPPRETTTHOLDELSE AV IMMATERIELLE RETTIGHETER

Artikkel 8

Når erverv av en immateriell rettighet er betinget av at rettigheten meddeles eller registreres, skal partene sørge for at prosedyrene for meddeling eller registrering er på samme nivå som i TRIPS-avtalen, særlig artikkel 62.

TITTEL IV

HÅNDHEVING AV IMMATERIELLE RETTIGHETER

Artikkel 9

Generell bestemmelse

Partene skal i sin nasjonale lovgivning sørge for bestemmelser om håndheving av rettigheter etter artikkel 1, som skal være på samme nivå som i TRIPS-avtalen, særlig artiklene 41 til 61.

Artikkel 10

Suspensjon av frigivelse for fri omsetning

1. Partene skal vedta prosedyrer som gir en rettighetshaver som har god grunn til mistanke om at import eller eksport av varer som krenker immaterielle rettigheter kan komme til å finne sted, mulighet for å rette en skriftlig anmodning til vedkommende administrative eller rettslige myndigheter om at tollmyndighetene skal suspendere en slik vares frigivelse for fri omsetning.

2. Det er underforstått at det ikke skal foreligge noen forpliktelse til å anvende prosedyrene omhandlet i nr. 1 ved suspensjon av frigivelse for fri omsetning av varer som av rettighetshaveren eller med hans/hennes samtykke er brakt på markedet i et annet land.

Artikkel 11

Rett til inspeksjon

1. Vedkommende myndigheter skal gi den som fremmer en anmodning om suspensjon av varer, og andre personer som er involvert i suspensjonen, mulighet til å inspisere varer hvis frigivelse er blitt suspendert, eller som er holdt tilbake.
2. Når vedkommende myndighet undersøker varen, kan de ta stikkprøver og, i samsvar med gjeldende regler hos den berørte part og på uttrykkelig anmodning fra rettighetshaveren, overlevere eller sende dem til rettighetshaveren, men utelukkende for å kunne foreta en analyse og forenkle den påfølgende saksgangen. Når omstendighetene tillater det, må stikkprøver returneres etter at den tekniske analysen er fullført, og eventuelt før varene frigis eller tilbakeholdelsen av dem oppheves. Enhver analyse av stikkprøver skal utføres ene og alene på rettighetshaverens ansvar.

Artikkel 12

Ansvarserklæring, garanti eller tilsvarende sikkerhet

Vedkommende myndighet skal kunne pålegge den som fremmer en anmodning, å erklære at han/hun aksepterer erstatningsansvar overfor de berørte personer, og i behørig begrunnede tilfeller å stille en garanti eller tilsvarende sikkerhet som er tilstrekkelig til å beskytte vedkommende myndigheter og den som anklages, og til å unngå misbruk. En slik garanti eller tilsvarende sikkerhet skal ikke i urimelig grad hindre noen i å benytte disse prosedyrer.

Artikkel 13

Samarbeid om immaterielle rettigheter

Partene skal, i erkjennelse av at immaterielle rettigheter blir stadig viktigere som en faktor for sosial, økonomisk og kulturell utvikling, styrke sitt samarbeid om immaterielle rettigheter.
